

Önképzőköri foglalkozás

2017. október 6. péntek, 15.00-16.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

De hisz nemcsak barokk gyerekek voltak! Sőt, majdnem voltak ősember-gyerekek is, csak azokat még nem ábrázolták, mert kicsinyek voltak a vadászathoz... Mihályné Erzsike a Tőle megszokott lassú alapossággal, hit és kétely vegyülékével, magatartása révén mindenkitől megkívánva s elfogadtatva a nyugodt, módszeres figyelmet – így vizsgáltatta velünk a gyermekábrázolás történetét a művészetben, korról korra haladva, vázlatosan. Rákóczi Fejedelmünk meggyötört menhelyi öregasszonyra emlékeztető arcképét szívesen feledném (holott ez is igen tanulságos volt); Murillo valóban kicsit édeskésre vette a nagyvárosi nyomort, akár később nem egyszer Dickens, de Velázquez *bodegon*-jai a maguk barokk realizmusával – lenyűgöztek mindnyájunkat. Ugyanígy korábról az ikonok Krisztus-gyermekei, majd a reneszánsz bájos bambinói. De mindennél jobban a járnai tanuló kis fehérkés gyermek Krisztus Bruegeltől, praktikus kis járókeretével!

Pedagógiát, pszichológiát és türelmet is tanultunk ma Erzsikénktől, s legközelebb a Rejtőzködő Nélkülözhetetlent és a Kacagó Gerlét hallgatjuk, mindkettejüket valaminő extrával, a Csoport kedvére. Bodránkban pedig csak halkán reménykedünk...